

ἡμεῖς αὐτοὶ δὲ εἰς ταυτὸν, [οὐ ταυτὸν ποί- A
 οὔσασι,] ἐν καὶ κοινὸν τὸ ἔργον συμβαίνει γί-
 νεσθαι. καὶ δὲ πρὸς τὴν ἀλλὰ οὐ κερσευλοῦ-
 πτε, εἰς εἰς ταυτὸν κερσευλοῦσιν, ἡμεῖς αὐτοὶ
 μέλλον τῷ τέλει, ἢ λυποῦσιν τῆς κατὰ τὸ τέ-
 λους διαφορᾶς, τῆς τὸ ἐκ διαφορᾶν τὸ κοινόν,
 ἢ δισης ἐκ τῆς διὰ πασῶν γίνεσθαι. τὸ δὲ μα-
 γαδίσειν, ἐξ ἐναγίων φωνῶν. διὰ ταῦτα ἐν
 τῇ διὰ πασῶν μαγαδίσεισι. μ. Διὰ πᾶ B
 ἡδὸν ἀκούουσι ἀδόντων, ὅσα ἐπὶ κερσευλοῦ-
 μένοι τῶν κατὰ τὴν μελῶν, ἢ ἐὰν μὴ ὄψωνται;
 πότερον ὅτι μέλλον δὲ ἄλλος ἔστιν ὁ τυχευῶν
 ὡς περὶ σκοποῦ, ὅταν γινώσκωσι τὸ ἀδόντων;
 γινώσκοντων δὲ, ἢ οὐκ ἀδόντων. ἢ ὅτι συμπα-
 ρῆς ἔστιν ὁ ἀκροατῆς, τῶν τὸ γινώσκοντων ἀδόντων;
 συμπαρῆς γὰρ ἂν τῶν. ἀδῶν δὲ πᾶς γινώσκων, ὁ
 μὴ διὰ πᾶν ἀναγίνωσκον τῶν ποιῶν. μα. Διὰ C
 τῆς δις καὶ δις ὄψεων, ἢ δις διὰ τεσσάρων οὐ
 συμφωνεῖ, δις διὰ πασῶν δὲ; ἢ ὅτι τὸ καὶ
 διὰ πέντε, ἔστιν ἐν ἡμιλίῳ λόγῳ; τὸ δὲ διὰ
 τεσσάρων, ἐν ὀπτεῖται; ὅταν δὲ ἡμι-
 λίαν τεσσάρων ἐξ ἡς ἀφ' ἡμιλίῳ ἢ ὀπτεῖται;
 οἱ ἀκροατοὶ ἀλλήλοισιν οὐδένα λόγον
 ἔχουσιν. οὐ γὰρ ὀπτεῖται, οὐτε πολλα-
 πλάσιοι ἔσονται. τὸ δὲ διὰ πασῶν, ἐπεὶ δὴ ἐ-
 σιν ἐν διπλασίῳ λόγῳ, δις τούτου γινώσκοντων,
 ἐν τετραπλασίῳ λόγῳ ἀφ' ἑνὸς οἱ ἀκροατοὶ
 ἀλλήλοισιν. ὡς ἐπεὶ συμφωνεῖ ἀλλοῖον ἔχον-
 των φθόγγον κατὰ ἀλλήλοισιν ἔχει λόγον δὲ οἱ
 μὴ τὸ δις διὰ πασῶν διὰ λεμμεῖα ἔχοντες,
 κατὰ ἀλλήλοισιν φθόγγον ἔχουσιν οἱ δὲ τὸ δις
 διὰ τεσσάρων, ἢ [τὸ] δις διὰ πέντε, καὶ ἔχου-
 σιν, οἱ καὶ δις διὰ πασῶν, συμφωνοῦσιν ἑῶν ἀφ',
 οἱ δὲ ἔπειτα, οὐ διὰ τὰ εἰρημύθια. μβ. Διὰ E
 τῆς ἐκαστῆς ἡμέρας τῶν νῆτων ὀπτεῖται, ἢ
 ὑπάτη μόνη δοκεῖ ὑπάρχειν; ἢ ὅτι ἢ νεάτη
 λήγουσα καὶ μαγαρῶν, ὑπάτη γίνεσθαι;

Cur autem ita, dictum iam est: atque om-
 nium suavissimè diapason personat, æ-
 quisonum autem illud simplici contineri
 sono conspectum est. 40 Cur sola in
 diapason consonantia magadari solitum
 est? An quia ut pedes carminum portio-
 nem, aut paris ad par, aut dupli ad subdu-
 plum; aut aliam aliquam inter se obti-
 netur: ita soni, quibus consonantia conti-
 netur, motus portionem inter se aliquam
 servant, & rationem clausulæ. Cæterarum
 igitur consonantiarum alterius, termini
 imperfecti sunt, cum finiant ad partem:
 quam ob rem fieri non potest, ut pari sint
 facultate. Cumque disparates sint, discrimen
 auribus accidit, quomodo in choreis, cum
 ad finem deventum est, differentia ex
 ampliore voce aliquorum exultat. Adde
 quòd hypate accidit, ut exitum soni cir-
 cuitalis habeat cum neta: ultimus enim à
 neta ictus aëris factus hypate est: quòd
 cum finiant in idem, quanuis non idem
 fecerint, euenit ut opus absolui vnum cõ-
 muneque possit, non secus ac illis accidit
 qui sub postremam cantilenam pulsant.
 Nam etsi cætera operis non adhibita tibia
 pegerunt, tamen quod in idem defice-
 rint, eo ipso sine magis delectant, quàm
 discrimine angūt, quo antè finem discre-
 parint. Cum igitur in diapason consonan-
 tia ex diuersis, quod commune exultat sua
 uissimum sit, magadare autem ex contra-
 riis vocibus consistat, hinc magadare con-
 sonantia diapason cõsueuerunt. 41 Cur
 suauius cantum audimus, quem scimus,
 quàm quem ignoramus? Vtrum quoniam
 cum cantilenam agnoscimus, melius pa-
 tet, qui veluti calcem quod spectat asse-
 quitur. Hoc autem contemplationem facit
 suauiore. An incidit, ut auditor vnà
 cum eo afficiatur, qui notam illam expri-
 mit cantilenam, quippe qui aliquid suc-
 cinat, sociumque sese præbeant cantant.
 Solet autem quisque hilari, securòque a-
 nimo cantare, nisi aliqua coactus neces-
 sitate id faciat. 42 Cur non bis diapente,
 aut bis diatessaron reddi consonantia potest,
 ut bis diapason coaptari solet? An quòd
 diapente consonantia posita in proportione
 sesquialtera est, diatessaron
 verò in sesquitercia. Quod si tres sesquialteri,
 aut sesquitercij numeri ordine dispo-
 nantur, extremi nullam inuicem portionem
 habebunt. Neque enim superparticu-
 lares, neque multiplices esse poterunt. At
 diapason continetia, quoniam dupli-
 plari proportione consistit, hac geminata
 quadroplam inuicem proportionem ex-
 tremi tenebunt. Itaque cum consonantia
 sonorum inuicem proportionem obti-
 nentium sit, proportioneque inuicem soni
 habeant, quibus diapason interuallum
 continetur, penitus verò careant, qui
 diatessaron, aut diapente habitudine
 copulantur: idcirco soni bis diapason esse
 consoni possunt, cæteri non possunt. ob
 eam, quam reddidimus, causam. 43 Cur si
 quis neta, cum pulsauerit, apprehendat, sola
 hypate subfonare videatur? An quòd neta,
 cum definit, elægue scilicet in hypate
 trāsit.